

RECENSION

Tony Leung Chiu Wai och Wei Tang i *Lust, Caution*

Originaltitel **Se, jie**
Internationell titel **Lust, Caution**
Svensk titel **Lust, Caution**
Regi **Ang Lee**
Producent **William Kong, Ang Lee**
Manus **Eileen Chang, James Schamus, Hui-Ling Wang**
Foto **Rodrigo Prieto**
Roller **Tony Leung Chiu Wai, Wei Tang, Joan Chen, Lee-Hom Wang, Chung Hua Tou, Chih-ying Chu m fl**
USA , China, Taiwan, Hong Kong 2007
Längd **2 tim 37 min**
Censur **från 15 år**
Distributör **Sandrew Metronome Distribution Sverige AB**

Lust, Caution

I Ang Lees tionde långfilm återvänder han till Kina. Senaste var det med *Crouching tiger, Hidden dragon* (2000). Liksom då borrar han ner sin i den kinesiska historien, men inte lika långt. Här stannar han upp vid början av trettiotalet och andra världskriget. Japan ockuperar Kina och i Hong Kong finns en idealistisk teatergrupp som spelar patriotiska pjäser, men som snart vill träda ut i verkligheten och göra något på riktigt. Teatergruppen leds av Kuang (Lee-Hom Wang) och den omvandlas till en motståndsgrupp. Gruppen får i uppdrag att döda den mäktiga kollaboratören Yi (Tony Leung). Men hur ska de komma honom nära? Det senaste nytillskottet, unga Wong (Wei Tang) blir utsedd till den som ska snärja och förföra honom i syfte att lura in den försiktige Yi i en dödlig fälla.

Utan att avslöja för mycket så må det vara professionella skådespelare i teatergruppen, men som motståndsrörelse är de rena amatörer. Yi och hans fru blir omplacerade till Shanghai och motståndsgruppen följer efter. Yi blir här chef över Shanghais polis, ett steg ännu högre upp i lydregeringen under Japan. Och därför ett allt hetare mål. Wang under täckmanteln fru Mai tar ytterligare en gång kontakt med Yis fru för att komma Yi nära. Och det gör hon.

Det här är en påkostad kostymfilm där Shanghais fyrtiotalsgator återuppfunnits i en mycket vacker och lösande rik scenografi. Men även i inomhusscenerna finns de mättade färgerna i Fru Yis och hennes aningslösa väninnors klänningstyger när de smäller Mah-Jong-brickorna i bordet. Här skildras med all tydlighet det prekära i dessa kvinnors situation. Deras män samarbetar med japanerna och de får därför aldrig brist på någonting som resten av den svältande befolkningen. De ägnar sig åt shopping och Mah-jong-spel. Samtidigt finns den underliggande rädslan över att de lever på lånade tid, något den alltmer plågade Yi är medveten om. Tony Leungs gestaltning av honom är mycket bra. Han gör honom till en återhållen, rasande och sorgsen man som sålt sin själ. Varför förstår man inte helt. Han verkar på ett sätt lika aningslös som sin fru och hennes väninnor. Han har begett sig in på en återvändsgränd som bara kan sluta på ett sätt och han vet om det innerst inne. Porträttet av Yis olyckliga, ondskefulla gestalt är denna films egentliga behålln-

ing. Han står i ett moraliskt moras och han sjunker. Det är vasst skildrat av Ang Lee. Förhållandet mellan Wang och Yi engagerar med sin tonvikt på självförglömmande sexscener där de båda verkar vilja karva ut en frizon som är lyft över de farliga omständigheter de lever under. Men det är förstås omöjligt. De båda har sina fastställda roller att spela och att avvika från dem innebär döden. Här tangerar temat Ang Lees förra film, *Brokeback Mountain* (2005), om vikten att hålla sig dold och den heta önskan att inte dölja sig längre. Titeln är väl vald och summerar krafterna och de nödvändiga motkrafterna i Wang och Yis förhållande. Lusten är där, en destruktiv naturkraft som driver dem i en riktning som gör att de verkligen borde manas till försiktighet. För lusten de delar kan bara få leva i det fördolda.

Filmens första scen är nära på en schäferhunds oskyldiga, grymma blick. Kanske kan den stå för det obevekliga ödet som inte tar hänsyn till förmildrande omständigheter. I så fall vore det ju inte ödet. Och den sista scenen visar en tom säng utan sängkläder, en tydlig indikation på att döden varit på besök och hämtat hem någon stackare. Däremellan har Ang Lee skapat en filmisk berättelse med lika storslaget förföriska stadsvidder som den vilda naturen i *Brokeback Mountain*. Tyvärr så lider filmen av sin längd (157 min.). Den skulle gott och väl kunna ha kortats ner fyrtio minuter. Det gör att tempot i denna visserligen vackra berättelse haltar betänkligt. Fotot, skådespeleriet, scenografin, allt detta är på högsta nivå. Dock gällde detta inte manuset. Vägen fram till Ang Lees spännande insikter om människan allmänna dubbelliv är för omständlig och tillknäppt, trots de ganska vågade sexscenerna. Ang Lee har förstått det som författaren Garcia Marquez en gång hävdade: "Varje människa har tre liv: Ett offentligt. Ett privat. Och ett hemligt. Det är till den problematiken han ständigt återvänder. Här har han gjort det igen. *Lust, Caution* är sevärd, men kvalar inte in bland hans egna toppfilmer.

Krister Bergman